Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	12Co/337/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6715212565
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2017:6715212565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Karadžičova 8, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému I. W., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Y. XX, XXX XX G., právne zastúpenému JUDr. Dianou Hrončekovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Komenského 10 E, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 118,09 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen 8C/323/2015-81 zo dňa 17. 05. 2016, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Zvolen vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 38,89 Eur spolu s presne špecifikovaným úrokom z omeškania (druhý výrok), p o t v r d z u j e.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. 1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 17. 05. 2016 rozhodol, že konanie v časti o zaplatenie sumy 79,20 Eur s príslušenstvom zastavuje (prvý výrok). Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu istiny 38,89 Eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 11,52 Eur od 10. 09. 2012 do zaplatenia, zo sumy 11,90 Eur od 10. 11. 2012 do zaplatenia, zo sumy 15,47 Eur od 10. 12. 2012 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (druhý výrok). Zároveň vo výroku konštatoval, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia (tretí výrok).
1. 2. V odôvodnení rozsudku prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa svojim návrhom domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 118,09 Eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho aktívna legitimácia je daná na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovak Telekom a. s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s. r. o. ako postupníkom zo dňa 09. 06. 2014, ktorou bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatených dlžných faktúr v sume 118,09 Eur postúpená na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. K pôvodnému vzťahu spoločnosti Slovak Telekom a. s. a žalovaného uviedol, že daná spoločnosť uzatvorila so žalovaným v zmysle § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. zmluvu o elektronických komunikáciách, pričom túto pôvodne uzatvorila spoločnosť T-Mobile Slovensko a.s., ktorej práva a povinnosti ako aj záväzky a pohľadávky prevzala v dôsledku zlúčenia spoločnosť Slovak Telekom a. s. Spoločnosť T-Mobile Slovensko a.s. poskytovala žalovanému služby, za ktoré mal žalovaný zaplatiť. Na základe týchto skutočností boli právnym predchodcom žalobcu vystavené faktúry a to č. XXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 09. 09. 2012 na sumu 51,12 Eur, faktúra č. XXXXXXXXXX so splatnosťou 09. 11. 2012 na sumu 31,70 Eur a faktúra č. XXXXXXXXXX so splatnosťou dňa 09. 12. 2012 na sumu 35,27 Eur. Napriek tomu, že právny

predchodca žalobcu žalovanému riadne a včas poskytol služby, tento mu do podania návrhu nezaplatil vyššie uvedené pohľadávky.
1. 3. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 8C/323/2015-24, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie 118,09 Eur s príslušenstvom, ktoré tvorili úroky z omeškania a trovy konania. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný riadne a včas odpor, v ktorom uviedol, že nemá voči právnemu predchodcovi žalobcu neuhradené záväzky, pretože ak by tomu tak bolo spoločnosť Slovak Telekom a. s. by ho odpojila a neposkytovala by mu žiadne služby. Taktiež poukazuje na to, že zo zmluvy o postúpení pohľadávok nie je preukázané, že jej predmetom bola údajná pohľadávka Slovak Telekom a. s. voči jeho osobe a zároveň poznamenal, že mu od spoločnosti Slovak Telekom a. s. nebolo oznámené postúpenie tejto pohľadávky, a preto z opatrnosti namietal i aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. K odporu sa vyjadril žalobca, ktorý v danom písomnom vyjadrení zároveň zobral sčasti návrh o zaplatenie sumy 79,20 Eur späť. Na základe vyššie uvedeného súd konanie o zaplatenie sumy vo výške 79,20 Eur s príslušenstvom zastavil.
1. 4. Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu je ďalej zrejmé, že na základe zmluvy o pripojení a dodatku k predmetnej zmluve uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovak Telekom a. s. a žalovaným dňa 20. 10. 2010 zistil, že títo uzatvorili zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom a.s., pričom žalovaný je tu označený menom, priezviskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu.
1. 5. Súd prvej inštancie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a spoločnosťou Slovak Telekom a. s. ako postupcom zo dňa 09. 06. 2014 zistil, že podľa článku 2 nazvaného predmet zmluvy bodu 1 postupca touto zmluvou a za podmienok v nej ustanovených postupuje postupníkovi postupované pohľadávky, ktorých zoznam tvorí príloha č. 1 tejto zmluvy. S postupovanými pohľadávkami prechádza na postupníka aj ich príslušenstvo (úroky z omeškania) a všetky práva s nimi spojené. Podrobnejšia špecifikácia postupovaných pohľadávok je uvedená v elektronickom súbore, ktorý sa považuje za prílohu č. 2 tejto zmluvy. Podľa článku 1 bod 2 nazvaného „zmluvná dokumentácia“ znamená dokumentáciu postupcu k jednotlivým postupovaným pohľadávkam pozostávajúcim z: a) listiny o právnom úkone, ktorým bol založený právny vzťah medzi postupcom a dlžníkom jednotlivej postupovanej pohľadávky..., b) účtovných dokladov postupcu, ktorými boli postúpené pohľadávky postupcu voči dlžníkovi jednotlivej pohľadávky vyúčtované podľa zákona o účtovníctve, c) príslušné všeobecné podmienky, cenníky. Podľa článku 1 bod 4 písm. b) je elektronická forma zoznamu postupovaných pohľadávok vyhotovená v súbore typu I.. Prenos osobných údajov v elektronickej forme bude zabezpečený prostredníctvom SFPT pripojenia, pričom obsah prenášaných informácií najmä osobné údaje dotknutých strán budú prenášané v zašifrovanej podobe. Elektronický súbor bude obsahovať túto špecifikáciu postupovaných pohľadávok: (i) meno a priezvisko/obchodné meno (názov) dlžníka, (ii) ročné číslo/IČO dlžníka, (iii) bydlisko/sídlo dlžníka, (iv) referenčné číslo dlžníka, (v) variabilný symbol faktúry, ktorou bola postupovaná pohľadávka vyúčtovaná voči dlžníkovi, (vi) sumu postupovanej pohľadávky k rozhodujúcemu dňu, (vii) dátum splatnosti postupovanej pohľadávky. Postupník týmto akceptuje, že zoznam postupovaných pohľadávok v elektronickej forme s obsahom podľa predchádzajúcej vety spĺňa formu písomného právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a nevyžaduje, aby bol podpísaný zaručeným
elektronickým podpisom oprávnených zástupcov postupcu.
1. 6. Z listinného dôkazu uvedeného za zmluvou o postúpení pohľadávok okresný súd zistil, že na tomto dôkaze sa uvádza priamo dátum splatnosti jednotlivých faktúr tak ako ich súd pri dôkazoch už vymenoval t. j. s dátumom splatnosti dňa 09. 09. 2012, 09. 11. 2012 a 09. 12. 2012, ďalej jednotlivé dlžné sumy prislúchajúce k predmetným faktúram, variabilný symbol, ktorý bol uvedený pod číslom faktúry, meno dlžníka I. W., rodné číslo, také isté aké je uvedené v zmluve o pripojení a adresa bydliska odporcu, taká istá aká je uvedená na zmluve o pripojení.
1. 7. Z bločkov na strane 66 a 67 spisu prvoinštančný súd zistil, že žalovaný priamo spoločnosti Slovak Telekom a. s. zaplatil dňa 14. 03. 2016 a 11. 04. 2016 sumu 12,90 Eur s tým, že súd poukazuje na to, že časť tejto sumy bola označená ako mesačné poplatky v sume 6,59 Eur a časť upomienka v sume 4,99 Eur.
1. 8. Prvoinštančný súd zároveň z písomného vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu doručeného súdu dňa 12. 05. 2016 zistil, že oni svoju aktívnu legitimáciu už preukázali zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka spolu aj s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Zoznam postúpených pohľadávok bol jeho právnym predchodcom odovzdaný v elektronickej forme v súlade s ustanovením článku 1 bod 4b o postúpení pohľadávok. Poukazuje tu aj na rozhodnutia Okresného súdu Zvolen, kde ich aktívna legitimácia bola preukázaná a to z dôvodu

vydaných právoplatných rozhodnutí. Podľa nich v prílohe č. 1 je riadne identifikovaná pohľadávka ich právneho predchodcu, ktorá je špecifikovaná číslom faktúry, ďalej výškou sumy, identifikačnou položkou (variabilný symbol), dátumom splatnosti jednotlivých faktúr, označením FO čo znamená fyzická osoba, menom dlžníka, rodným číslom a miestom pobytu. Identifikácia, ktorú predložili je výstupom z dátovej vety súboru postúpených pohľadávok odovzdaných ich právnym predchodcom v elektronickej forme. Na základe týchto skutočností poukazujú na to, že ich aktívna legitimácia z dôvodu zmluvy o postúpení pohľadávky je daná.

1. 9. Taktiež súd prvej inštancie z vyjadrenia právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaniach zistil, že táto sa pridržiava svojich vyjadrení a poukazujú na to, že zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná z dôvodu, že z nej nevyplýva, že uvedená pohľadávka bola postúpená na žalobcu.

1. 10. Súd prvej inštancie k otázke aktívnej vecnej legitimácie žalobcu konštatoval, že bolo v konaní preukázané, že v zmysle predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 06. 2014 došlo medzi spoločnosťou Slovak Telekom a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávok, ktoré postupca mal ku dňu postúpenia týchto pohľadávok voči osobám, ktoré s ním uzatvorili okrem iných aj zmluvu o pripojení, čo sa týka aj žalovaného v tomto konaní. K tvrdeniam právnej zástupkyne žalovaného uvedeným v odpore, že uvedený právny úkon je neplatný v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že ide o jeho neurčitosť súd prvej inštancie uviedol, že podľa neho uvedená zmluva nie je absolútne neplatným právnym úkonom, z ktorého by účastníkom nemohli vzniknúť práva a povinnosti. Naopak podľa okresného súdu je daná dostatočne konkretizovaná v tom zmysle, čo je predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok predovšetkým kde sú jednoznačne konkretizovaní účastníci t. j. postupca, ktorý postupuje svoje pohľadávky, ďalej postupník t. j. žalobca na koho predmetné pohľadávky prechádzajú a taktiež je veľmi podrobne opísané aj ktoré pohľadávky sa postupujú a ako sú tie pohľadávky konkretizované. Vzhľadom na tú skutočnosť, že predmetom postúpenia týchto pohľadávok bol pomerne veľký počet pohľadávok, ktoré sa týkali postúpenia, tak v zmysle článku 1 bod 4 písm. b) si účastníci zoznam týchto postupovaných pohľadávok vyhotovili v súbore typu I. v elektronickej forme. V tejto súvislosti prvoinštančný súd poukázal aj na námietku právnej zástupkyne žalovaného, že podľa nej by takáto príloha postupovaných pohľadávok mala byť fyzicky neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. K uvedenému poznamenal že žiadne ustanovenia Občianskeho zákonníka ani iného zákona, ktoré by sa vzťahovali na predmet tohto postúpenia neukladajú, že samotná zmluva musí byť v rámci svojich príloh neoddeliteľná a ani nie je nikde upravené akým spôsobom či elektronickým resp. písomným alebo nejakým iným si účastníci dohodnú rozsah a identifikáciu postúpených pohľadávok. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že postúpené pohľadávky sú riadne identifikované vtedy ak z výpisu dodaného súdu v listinnej prílohe vytlačenej z elektronického súboru podľa čl. 1 bod 4 zmluvy o postúpení je jednoznačne dané číslo faktúry, splatnosť faktúry, suma faktúry, meno koho sa týka, rodné číslo osoby, ktorá mala faktúru zaplatiť a jeho bydlisko. Konkrétnejšiu identifikáciu súd už nemôže žiadať a z tohto dôvodu by samotná príloha resp. samotné identifikovanie postúpenej pohľadávky nebolo neplatné. Zároveň bolo jednoznačne preukázané, že žalobca súdu v rámci listinných dôkazov poskytol tiež aj jednotlivé faktúry, tak ako boli zasielané žalovanému spoločnosťou Slovak Telekom a. s., ďalej poskytol zmluvu o pripojení spolu aj s dodatkom, pričom podľa § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky a preto, keďže takéto doklady týkajúce sa predmetnej pohľadávky boli súdu predložené je len logické, že ich musel poskytnúť žalobcovi postupca a to na základe zmluvy o postúpení a tento ich mohol mať len od neho. Na základe vyššie uvedeného mal súd prvej inštancie jednoznačne preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu.

1. 11. K oprávnenosti samotných faktúr súd prvej inštancie poznamenal, že žalovaný v konaní ani nenamietal ich neopodstatnenosť, akurát poukázal na tú skutočnosť, že v prípade, ak by neplatil uvedené faktúry, tak by ho spoločnosť Slovak Telekom a. s. musela vypojiť z prevádzky a teda by mu prestala poskytovať služby. K tomuto tvrdeniu súd prvej inštancie uviedol, že nielen v súčasnosti, ale aj v rámci samotných pohľadávok, ktoré boli predmetnými tromi faktúrami postúpené na žalobcu, v každej jednej bola uplatňovaná si zo strany spoločnosti Slovak Telekom a.s. na zaplatenie aj suma za prerušenie služby pre neplatenie, resp. obmedzenie služby - neplatenie. K tvrdeniu žalovaného, že právny predchodca žalobcu si mal uvedené faktúry, ktoré neboli zaplatené, teda ešte z roku 2012, započítať s platbami, ktoré žalovaný vykonal neskôr, súd prvej inštancie poznamenal, že účastníci si takéto práva medzi sebou nevymedzili a povinnosť započítania takýchto platieb na neskoršie nezaplatené záväzky žalovaného voči spoločnosti Slovak Telekom a. s. nebola medzi účastníkmi dohodnutá.

1. 12. K náhrade trov konania súd prvej inštancie uviedol, že podľa v tom čase platného ustanovenia § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu

účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný (prostredníctvom právnej zástupkyne) v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 38,89 Eur spolu s presne špecifikovaným úrokom z omeškania (druhý výrok). Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výroku zmenil tak, že žalobu žalobcu v tejto časti zamietne. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.
2. 2. Konštatoval, že sa so záverom súdu prvej inštancie o preukázaní aktívnej vecnej legitimácie žalobcu nemôže stotožniť. Poznamenal, že žalobca k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 06. 2014 nepredložil presný zoznam postúpených pohľadávok, ktorý v zmysle zmluvy tvorí prílohu č. 1 tejto zmluvy, a to napriek tomu, že bol na jej predloženie osobitne vyzvaný. Na základe uvedeného potom žalovaný nemôže súhlasiť s právnym názorom okresného súdu, že Zmluva o postúpení pohľadávok je dostatočne určitá, nakoľko nie je z predmetnej zmluvy možné vôbec identifikovať, ktoré pohľadávky boli predmetom postúpenia. Mal za to, že z dôkazov predložených žalobcom v konaní nie je možné špecifikovať žiadnu pohľadávku, ktorá by mala byť na žalobcu postúpená Zmluvou o postúpení zo dňa 09. 06. 2014 zo strany postupcu - spoločnosti Slovak Telekom a.s. K tvrdeniu okresného súdu o tom, že v každej jednej faktúre predloženej žalobcom, z ktorých titulu si uplatňuje nárok voči žalovanému v danom konaní je aj položka sumy za prerušenie služby pre neplatenie uviedol, že z uvedeného je zrejmé, že mu bolo poskytovanie služieb od mobilného operátora Slovak Telekom a.s. prerušené z dôvodu omeškania úhrad. Žalovaný mal za to, že pokiaľ v konaní preukázal, že sú mu zo strany mobilného operátora naďalej poskytované služby, uvedené obnovenie poskytovania služieb muselo nastať len potom, ako bolo jednotlivé faktúry zo strany žalovaného uhradené. Ďalej konštatoval, že súd prvej inštancie si nesplnil svoju povinnosť riadne odôvodniť svoju rozhodnutie vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. Na záver zdôraznil, že bez preukázania presnej špecifikácie predmetu zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupníkom - spoločnosťou Slovak Telekom a.s. a žalobcom zo dňa 09. 06. 2014 je nutné zmluvu o postúpení pohľadávok vyhodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu neurčitosti predmetu zmluvy, nakoľko nie je možné určiť, ktoré konkrétne pohľadávky boli touto zmluvou postúpené z postupcu na postupníka.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 38,89 Eur spolu s presne špecifikovaným úrokom z omeškania (druhý výrok) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. 1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.
5. 2. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku prvoinštančného súdu v odvolaním napadnutej časti i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

7. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé.

8. Pretože odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty právneho predchodcu žalobcu v odvolaní.

9. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku vstúpi namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu, cedenta), nový veriteľ (postupník, cesionár). Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena môže nastať z vôle doterajšieho veriteľa zmluvou, uzavretou medzi ním a novým veriteľom (dobrovoľná cesia - cessio voluntaria) alebo bez jeho vôle, prípadne proti jeho vôli (nútená cesia - cessio necessaria), ktorá sa uskutočňuje buď priamo zo zákona, alebo súdnym rozhodnutím. Zmluva o postúpení pohľadávky musí mať písomnú formu (§ 524 ods. 1 OZ). Na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, pretože zmena pri osobe veriteľa sa nedotýka jeho práv a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu. Následky postúpenia sa prejavujú v právnom postúpení všetkých troch subjektoch (postupcu, postupníka a dlžníka). Postupca stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom a právami s nimi spojenými, preto postupca nie je po postúpení oprávnený pohľadávku od dlžníka vymáhať a nie je oprávnený od dlžníka prijať plnenie. Postúpením pohľadávky dlžník nie je dotknutý vo svojom postavení, pričom nemôže sa zhoršiť jeho právne postavenie. Z uvedeného dôvodu sa dlžníkovi zachovávajú všetky námietky, ktoré mal v čase postúpenia proti pohľadávke a rovnako môže voči pohľadávke namietať vzájomné pohľadávky, ktoré už vtedy mal voči postupcovi a to aj vtedy, keď v čase postúpenia ešte neboli splatné (§ 529 OZ).
y sa o
10. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v civilnom sporovom konaní musíme rozlišovať procesnú legitimáciu a vecnú legitimáciu. Procesnou legitimáciou rozumieme oprávnenie byť stranou v spore. Vecnou legitimáciou rozumieme z hmotného práva vyplývajúci stav svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Či je strana vecne legitimovaná, buď aktívne (na strane žalobcu) alebo pasívne (na strane žalovaného), ukáže sa v konečnom vecnom súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej legitimácie teda znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konkrétnom konaní. Vecná legitimácia má význam v každom sporovom konaní. Nedostatok vecnej legitimácie teda znamená, že strana nebola nositeľom práva, o ktoré išlo v konaní.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu svoju aktívnu vecnú legitimáciu odôvodňoval Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 06. 2014, ktorou došlo medzi spoločnosťou Slovak Telekom a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávok. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávok (č. 6-10 spisu) je nesporné, že spĺňa hmotnoprávne náležitosti, ktoré zákon vyžaduje, nakoľko bola predmetná zmluva uzavretá v písomnej forme, postupca i postupník sú dostatočne identifikovaný, konkrétne sú označení obchodným menom s uvedením sídla spoločnosti i identifikačným číslom osoby v súlade so zápisom v obchodnom registri. Taktiež sa v predmetnej zmluve nachádza i opis pohľadávok, ktoré sú predmetom postúpenia a zároveň je uvedené v akej forme a v akom rozsahu sú pohľadávky konkretizované. Vzhľadom ku skutočnosti, že predmetnou Zmluvou o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu veľkého množstva pohľadávok z postupcu na postupníka, v zmysle článku 1 bod 4 Zmluvy o postúpení si účastníci zoznam týchto postupovaných pohľadávok vytvorili v súbore typu I. v elektronickej forme. Z výpisu v listinnej prílohe vytlačenej z elektronického súboru podľa článku 1 bod 4 Zmluvy o postúpení je zároveň zrejmé, že postúpená pohľadávka je dostatočne identifikovaná, pretože je v predmetnom výpise uvedené nielen číslo faktúry, dátum splatnosti, variabilný symbol, ale obsahuje aj označenie dlžníka, a to jeho meno, priezvisko, rodné číslo a je uvedená i jeho adresa trvalého pobytu. Odvolací súd na základe uvedeného zhodne s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobca v konaní preukázal (uniesol dôkazné bremeno) svoju aktívnu vecnú legitimáciu.

12. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalovaného spočívajúcu v poukázaní na skutočnosť, že zo strany mobilného operátora - spoločnosti Slovak Telekom a.s. sú mu aj naďalej poskytované služby a k obnoveniu prerušenia poskytovania služieb mohlo dôjsť len po uhradení jednotlivých faktúr, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalovaný nijakým spôsobom uvedené tvrdenia nepreukázal.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 38,89 Eur spolu s presne špecifikovaným úrokom z omeškania (druhý výrok) podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu o čiastočnom zastavení konania (prvý výrok) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 3 CSP).

15. 1. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca a preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.
15. 2. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).
Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).